שמעם ופם כם כפם • לא עבר מיסורא • ואחר כך שחט אם בפם • מל לאשמה עכשיו מעלה שבחם מ"ד)(ב' מיסורים) לאשמה אחתו ואת בנו מ"ב) שלשים ומיה בנו ואותו דבנו שמיה ואותו שלשים והילך סופג ס' לסומכים לף על גב דסם אחד הן: דנופין מוחלקין • שמחמת לאשמה ומיה בלא מלו שני מיסורים על המלשים תורה אור

מעלין סב

*שחטה יאת בת בתה ואח"כ שחט את בתה מיפנ את הארבעים סמכום אומר משום רבי מאיר סיפנ שמונים אמר רבא דלמא לא היא: עד כאן לא קאמר ר' יוחנן בן נורי הכא אלא משום [ג] שמות מחלקין דמיקריא חמותו ומיקריא אם חמותו, אבל נבי אותו ואת בנו דכולהו אותו ואת בנו מיקריין [ד] (ואין שמות מוחלקין לא, אמר רב נחמן בר יצחק דלמא עד כאן לא קאמר סמכום אלא נבי אותו ואת בנו דנופין מחלקין אבל הכא דאין נופין מחלקין אימא כר' אבהו א"ר יוחנן ס"ל-דא"ר אבהו א"ר יוחנן "שארה הנה זמה היא" דהכתוב עשאן לכולן זמה אחת: מתני' אמר רבי עקיבא *שאלתי את רבן גמליאל ואת ר' יהושע באיטליס של עימאוס שהלכו ליקח בהמה למשתה בנו של רבן גמליאל: הבא על אחותו ועל אחות אביו ועל אחות אמו *מזי-חייב אחת על כולן אב חייב על כל אחת ואחת [ג] אמרו לו לא שמענו אבל שמענו הבא על ה' [ד] נשיו נדות בהעלם אחת שהיא חייב על כל אחת ואחת [ה] (*וראיה אני) שהדברים ק"ו: גמ' היכי דמי איצימא כדקתני מאי חיבעי ליה הרי שמת מחלקין הרי נופין מחלקין אלא היכי קתני הבא על [ו] אחות אביו שהיא אחות אמו [ז] חייב אחת על כולן אב חייב על כל אחת ואחת [ח] מה: מי אמרינן הרי שמת מחלקין אב דלמא הרי אין נופין מחלקין? אמרו לו לא שמענו אבל שמענו הבא על ה' נשיו נדות בבת אחת [ט] (שהיא שם אחד) שחייב על כל אחת ואחת משום נדה וראינו שהדברים ק"ו: ומה הבא על ה' נשיו נדות בבת אחת [י] שהיא שם אחת חייב על כל אחת ואחת, אחותו שהיא אחות אחות אמו שהן [יא] שמות אינו דין שיהא חייב על כל אחת ואחת? איכא למיפרך מה לה? נדות שכן נופין מחלקין [יב] אלא אמר קרא "ערות אחותו גלה" לחייב על אחותו שהיא אחות אביו שהיא אחות אמו, אמר רב אדא בר אהבה "משכחת לה ברשיעא בר רשיעא: שבא [יג] על אמו והוליד ב' בנות וחזר ובא על אחת מהן והוליד בן ובא בנו על אחות אמו שהיא אחותו שהיא אחות אביו דהוה ליה רשיעא בר רשיעא. [יג] תי' בא עליה וחזר ובא עליה חייב על כל אחת ואחת [יד] דברי ר' אליעזר וחכמים אומרים אינו חייב אלא אחת, ומודים חכמים לר' אליעזר בבא על ד' נשיו נדות בבת אחת שהיא חייב על כל אחת ואחת הואיל והיא נדה להן אמר [טו] רבא לרב נחמן מי אמרינן "הואיל והוא נדה להן" והתניא "הוא בהעלם אחת [טו] והיא בהי' העלמות הוא אינו חייב אלא אחת [יז] והיא חייבת על כל אחת ואחת? אלא אימא הואיל ונופין מחלקין, איבעיא להו קצר וקצר מה לי אמר רבי אליעזר מעמא דר' אליעזר התם משום [יח] (דהוא) (דעבד תרתין ואמטול להכי אמר חייב על כל אחת ואחת וה"נ דעבד תרתין אב דלמא מעמיה דרבי אליעזר התם משום דאי אפשר לו לערבן לביאות זו בזו אמטול להכי א"ר אליעזר חייב על כל אחת ואחת "אבל קצר כגרוגרת וחזר וקצר כגרוגרת בהעלם אחת כיון דאפשר לו לערב שתי גרוגרות בבת אחת אינו חייב אלא אחת, מאי? אמר רבה [יח] מעמא דר"א התם משום דעבד תרתי ה"נ הא עבד תרתי ורב יוסף אמר מעמא דר' אליעזר התם [יט] דאי אפשר לו לערבן אבל אפשר לו לערבן אינו חייב אלא אחת, איתיביה אביי לרבה ר' אליעזר אומר חייב על הילדי מלאכות במקום אבות [כ] הא אב ואב בבת אחת פטור ואי אמרת מעמא דרבי אליעזר משום דקעבד תרתי אמאי פטור? אמר מר ברי' *דרבמן אנא ורב נחומי בר זכריה תרגינא: הבא במאי עסקינן בדלית [כא] המדולדלת על גבי תאינה וקצצן בבת אחת משום הכי מחייב רבי אליעזר הואיל ושמת מחלקין נופין מחלקין דכוותה קצר וקצר היכי משכחת לה דמיפטר כגון שקצר שתי גרוגרות בבת אחת אבל קצר כגרוגרת וחזר וקצר כגרוגרת חייב: מתני' ועוד *שאל רבי עקיבא אבר [כב] המדולדלת בבהמה טהורה? אמרו לו לא שמענו אבל שמענו אבר המדולדלת באדם שהוא טהור וכך היו

*שיר ס' הערות על הדף אלטיה

מעמ ידי

כ"ל בהעלם אחת מהו

[ע"ל וראיון אנו כ"ל בסמנה שבמסכתות]

ל"ל אחותו שהיא כ"ל

רבינו נרשים

כראמר בפ' אור ארבעה עשר ובחגיגה חייב כרת כשאוכלן תכנם לפקרש ה) אבל באוכלין מסאחר במומאה דדבון לא חיי חייב כרת אלא לאו בעלמא: נכנס לפקרש ראשה: ושר ושרה לא ידעינן אי שרה בפקרש קאמר או ש"ה ה באוכלין: ר' אליעזר אומר אם הפסיק בה באותו רביעית שלא שתאן ביחד או אם נתן לתוכו מים כל שהוא ושתאו תכנס פשוט: לפה לי שחייה דקתני [נכנס לפקרש ושרה] דמשמע דאנכנס לפקרש קאי ושרה ראשו אינו צריך שחייה כלום אלא מכיון שנכנס חדי הוא חייב דאפי' חתם בפסכת שבועות דקא בעי שחייה שיעור השתחויה וכי מילי שנעשה בפנים בחיבל: אבל בשנעשה בחוץ לאחר כשנכנס חייב: אמר רב יהודה: ושאי ושרה דקתני באוכלין קתני: א"ב מה ת"ל יין: והלא משכר נפקא ליסר לך יין מיהו יין כל שהוא מוהרין עליו לא בעלמא ולא סיתה: ועל שאר משכרין באוזרה: יין נמי כי שכרותו חייב עליו סיתה: נמרינן שכר שכר מנויר דכתיב מיין ושכר ידיר מאי ושכר דנזיר בין מיירי ולא בשאר משכרין: כמאן' כר' יהודה דהא אידו אמר ועל שאר משכרין באוזרה: מוכיחנא דרבינו: מתפר שבחכמים וחל' כמותו: אתא לקמי' דרב אשי: כרי לחיתיר לנזרה ובי"פ חיה: א"ל ול הוריגא חתא לסחר' שלאחר אכילה בא לפניו: דרב לא מקים אמוראא עליר לדרשא ולחורות בי"פ בנדרך הלכתא ר"פ שני משום שכרות שלא יפעה ומשום שכרות

נמי לא רצה להתיר לו עד למחר: א"ל רב אדא דאמר רב חלבה בר' אלעזר שאם נתן לתוכו מים כל שהן פסדר דאינו משכר: דאי ברביעית (בפעות) בשאינו שתה אלא רביעית ונתן בו מים כל שהוא אינו משכר הוא אם יהא יותר מרביעית אע"פ שנתן בו מים כל שהוא אינו מפיג מעמו ומשכר ואני שתיתי יין יותר מרביעית: ולהבריל דכתיב בתר יין ושכר אל תשת לימר דשתוי יין אל יורה: בין הקרש ובין החול: דחיבו דסים ותרכן חדרסים והקרשות לחורות באיזה ענין שאסר שחיה קדש שאם אסרו בענין אחר דל: ולחורות ו' הוראה: של איסור והיתר: את כל החקים אלו המדרש: שאם דורש בהגדה בפירוש מקראות לא יפרש ולא יורה בהן אם הוא שתוי: אשר דבר ו' הלכה: [משנה] שאפילו במשנה שסתומה אל יעסוק בם בשביל לחורות: בדר משה זה ההלכה ששם לא יעסוק כל עיקר שהתלמד מפרש הכל: יכול אפי' שרן: ששתוי יין יכול לחורות בו שהוא מסא: וכן צפרדע יכול לחורות שהוא מתעב בו: נימא ר' יוסי בר' יהודה היא: דשרי אפילו תלמוד ולא רבנן: אפי' תימא שמעא דמורין בהן דיל קרי בי רב הוא דשרן מסא הוא ולא צפרדע: הלכה כר' יוסי בר' יהודה: דבתלמוד מתרגן לעסוק שתוי יין: והא רב לא מקים אמוראא מ"ש לחבריה לפרש כולל בתלמוד משום שכרות: שאני רב דאמוראי מורי: שהוא דרבה ושאלין אותו באיסור והיתר ולא סבי ליה בלא הורה: ארבע המאות: אחר משום הלב ואחר משום הלב: ויתיב רב דיתיב רב מתקבצין לפניו אנשים היתה שבת: כשאוכל והתציאו בפיו חייב המאה משום שבת ואע"ג דאמרינן המוציא בפיו לאחר ידו ובמרפקו פטור שלא הוציאו משום זר שנהנה מן הקדש: ר' מאיר אומר אם אמרו לו אינו בם דאינו בשאר מלאכות: נהי דאיסור חל על איסור: גרידא ליה כגון היכא דאמר שבועה חייב אלא משום הלב ולא משום שבועה ואין איסור חל על איסור: וכן נזיר שאמר שבועה שלא אוכל הלב ואכל דאינו חייב אלא משום הלב ולא משום שבועה שלא אוכל הלב ואכל אוכל במקום איסור מוסיף היכא דנתוספו אדרים על איסור או באיסור כולל דברים המתחרים עם דברים האסורין כגון נזיר שאמר שלא אוכל הלב ואכל אוכל אוכל או